

ДІЛО

Виходять що-дня рано
крім понедіків.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринен 10, II. пов.
Конто почт. шая. 26.724.
Адреса теле. „Діло—Львів“.
Часово телефону 261.
Рукописи
редакції не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	2-70 К.
квартально	8-—
піврічно	16-—
щорічно	32-—

у Львові (без доставки):

місячно	2-40 К.
квартально	7-—
піврічно	14-—
щорічно	28-—

За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка першого, двохлітнього 40, в односторонній, в особливих 80 с. в редакційній часті 1 К. Повідомлення про збиття і заручки 1 К. Некоректна строчка 3 К. Сталого оголошення за окремими умовами.

Одні архаїчні копії
у Львові 10 с.
за провізії 12 с.

Видас: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Східна Галичина, Царгород і Росія.

Думка міродатних французьких кіругів про політичні цілі Росії. — Револьуції про російську опозицію проти німеної Східної Галичини.

Під наголовком „Франція і питання Царгорода“ принесло число „N. ue Zürcher Zeitung“ з 19. с. м. допис в Парижі — зміст якої тим замітний, що перейшла вона французьку політику й військову цензуру (дуже остру!) та й що знайшлася на сторінках часописи, якої Франція і її союзники вже не раз уживали до висловлювання своїх політичних поглядів перед читаючою по німецьку публікою нейтральної преси.

Зазначивши, що навіть у деяких французьких кіругах викликала неприємне вражіння заява російського міністра що до Царгорода, як призької антантом воєнної цілі Росії, автор допису пише:

На думку французьких кіругів політична ціль Росії в сій війні ось яка: Забезпечена перед німецькими нападами і свободна дорога для господарського розвитку. Сі два поняття зосереджені в отсих конкретних предметах: Польща, Галичина і Царгород. Одначе в супереч повсюдному поглядові предмети сі далеко не рівнозначні — з них тільки Царгород грає міродатну роль. Після уступок, які цар мусів зробити в справі будучої автономії Польщі і для нестримних заходів сеї держави до свободи (на які виднула також участь Росії в союзі з західними державами), зводити ся інтерес Росії до того, щоби Польща не попала ся під німецького володаря і в залежність від осередних держав.

Що до Галичини, то польська часть її в Краковом і так припала би автономній Польщі. Знов-же Українці (в оригіналі кажеть ся: Малороси — ред. „Діло“), котрі заселяють Східну Галичину, творили би свого рода троянського кося в рамках Великої Росії. Іх окремішна віра і їх західно-європейські житєві форми (Allüren“) здатні до сього, щоби розжарити партикулярні стичні стремління Малоросів, і з них самих зробити власних носителів сепаратистично

го руху в Південній Росії. Се й причина, чому в російських правительственных кіругах існує опозиція проти можливого прилученя Галичини.

Інакше стоїть справа в Царгородом. Актуальна си справа для Росії не так в віковій традиції, скільки з господарських потреб. В останних десятиліттях сталась падення Росія збіжевою скарбицею Західної Європи, а промислова підприємчивість знайшла надвичайно корисне поле в угляни і залізних покладах сеї країни. В міру зросту числа людности і безмірного розвитку торгівлі й лучби, став ся свободний вихід з моря житєвою konieczністю мідіонія Хоца в звичайних часах Росія мала право переїзду через Босфор, то одначе часті війни в Туреччиною (італійська, балканська, врешті російська) робили те право ілюзоричним. Росія на ділі все є відрізана від моря, як тільки Туреччина має політичні клопоти. Сього велика держава не може стерпіти. Признала се перша Англія, а навіть Німецьчина в своїх заходах коло окремого мира мала поставити ліберальне управильнене питання Дарданель на першій місци свого предложеня.

З огляду на те також Франція мусіла згодити ся на домагане Росії що до Царгорода. На се вплинув не тільки огляд на приязнь із союзником, а й особисті інтереси. Царгород припаде в участі побідником. Або Німецьчина або Росія буде панувати над Царгородом і східною частью Середземного Моря. На німецьке панованє Франція вже тому не могла згодити ся, бо означало б воно конец французького впливу на Сході (Сирія) і небезпеку для французьких колоній в північній Африці.

Одначе — кінчить допис — коли б навіть війна покінчила ся без побідників і побіджених (як бажав би Вільсон), то французька сторона стоїть на тім, що Царгород має в якійсь формі бути відкритий для російського впливу.

стави насія була доцільна і швидко. Для забезпеченя доставки насія міністерство рільництва уділило також вказівку всім політичним властям окремих країн.

З огляду на сі зарядженя в цілі переведеня весняних засівів правительство сподіває ся, що рільники Австрії і тепер сповнять свою задачу, тим більше, що звісна є їх сила і відпорність в теперішній війні. Нехай до сеї праці заохочує їх пареконанє, що від праці рільника і власне від переведеня теперішних засівів залежить вислід трилітніх боїв, що в теперішній війні рільна продукція є так само важна, як фабрикація оружя й муніції!

Розміщенє російських армій.

Ціріх, 10. лютого.

„Tagessanzeiger“ доносить, що розміщенє російських армій вже покінчене та що нові сили вже уставлені.

Зложено чотири групи: Перша під проводом Рузьського стоїть під Ригою і над Даною, друга під проводом Еверта коло Баранович, трета під проводом Брусьєлова на Волині і в Східній Галичині, четверта ново створена, на Буковині, над Серетом і Дунаєм, під проводом Гурка.

Берський „Bund“ доносить, що в склад останної армії входять війська, котрі раніше боролись на Волині й Кавказі.

Звільненє архини. Фрідріха зі становища заступника начальника вождя.

ВІДЕНЬ, (Ткб.) З воєнної прегової кватирі доносить: Цісар видав отсе відлучне письмо: Любий пане полєвий маршале архини Фрідріх! Від коли Я обняв начальну команду, особливе від коли зніхожду ся в місци осідку, означено Вашій діяльності в характері Мого заступника за вузкі границі. Тямлячи з адячїстю про Ваші великі заслуги в характері начального вождя, звільню Вас тому зі становища Мого заступника і ставлю Вас до розпорядимости Мого начального призьву. Я буду від випадку до випадку поручати Вам особисті задачі. Не обмежені шоденними службовими обовязками, проявите Ви зповні при тих порученях для добра Моеї оружної сили Ваш воєнний досвід і Вашу високу цієну Мною енергію. Вашим урядовим місцем осідку є Відень. Ваше окруженє складаєт ся з одного генеральшого ад'ютанта, одного прибічного ад'ютанта, одного особистого ад'ютанта і одного ординарсового офішера.

Баден, 11. лютого 1917 р.
Карло в. р.

Заосмотренє Росії.

Безпосередна комунікація між Америкою і устами рік Об і Єнісей.

ПЕТРОГРАД (Петр. Аг.) На засіданю бюджетової комісії (Петр. 14. с. м. повідомлено, що до пристани в Архангельську завдяки улпшеням, заведеним в останнім році, привезено морем 60 разів стільки товарів, що в останнім році перед війною.

ПЕТРОГРАД (Петр. Аг.) Акіяне тов о „Сибір“ для плавби, промислу і торгівлі думас урядати в 1917 р. безпосередну комунікацію між східним побережем Америки і устами рік Об і Єнісей через Карійське море. Перші парохди мають а кінець вересня або а початком жовтня приплити до Ново Миколаєвска над Обом і до Красноярска над Єнісеєм.

Українці у Цісаря.

Відень, 15. лютого 1917.

Цісар прийняв нині на приватних адвєнціях адмірала архини. Карла Стефана, маршала пол. архини. Фрідріха, міністра загр. справ Черзіна, послів Романчука і Костя Левицького, президента Найсизшої Палати Обрахункової бар. Бека і міністра публичних робіт Трнку.

В справі воєнних засівів

Вдаєв президент міністрів гр. Клям Мартініц як управитель міністерства рільництва відозву, в якій читаємо:

Вже третій рік від початку війни наближаєт ся час весняних робіт і засівів, і то в шорєв тяжких умовах для рільників. Численні перешкоди, які аустриють нас у сій праці, мусьт бути й будуть поборені.

Як минулого року, так і тепер для потреб рільників будуть організовані партії робітників в жовірії і полонених. Звільненє від військової служби й відпустки будуть уділювані рільникам в як найширшій мірі. Всі військові тягла, які будуть до розпорядимости, будуть віддані на услуги рільництва. Фабрикація рільничих машин, мимо всіх труднощостей, ведеть ся далі, щоби до весни було як найбільше готових рільничих машин.

Палево і мазн для рільничих моторів є забезпечені. Пороблено також заходь, щоби до-

віз вугля для рільничих потреб був переведений на час. В противних випадках треба звертати ся просто до міністерства рільництва. Штучні навози, яких тепер є дуже мало, стараю ся як найсправедливіше розділити між окремі краї. Ціни на навози установлено на основі порозуміння між заступниками міністерства рільництва і рільничих кіругів; є вони як на теперішні часи розмірно низькі. Було би вказане, щоби малі рільники набували навози за посередництвом рільничих організацій, а великі просто в фабриках штучних навозів.

При міністерстві рільництва утворено окремих відділ для видаваня заряджень в цілі успішного переведеня весняних засівів. Особливу увагу присвячено насію на засів. В випадках, коли би рільники не мали на се власного збіжа, мусьт дістати його а резерв, призначених на сю ціль. Цілу акцію приділеня, призьєня і розділу збіжа, стручкових рости і т. п. між окремі господарства, має перевести Воєне Заведенє для обороту збіжем і його філії. Хто отже не має ніякого або відповідного насія, повинен звернути ся до Заведеня або відповідного комісіонера. Крім того міністерство рільництва само буде наглядати, щоби запотребованє насія було дійсно покритє. Користаючи є міністерського розпорядку з 26. люпня 1916 р., який для обороту насієм передбачає співділенє головних рільничих товариств з Воєнним Заведенєм для обороту збіжем, міністерство рільництва постарало ся тепер о приділенє до окремих філій Заведеня по одному представникови рільничих товариств. Задачаю й обовязком сих представників буде не тільки предлаждати внески, але також особисто співділати в тім напрямі, щоби акція до-

ВІДБУДОВА КРАЮ.

II. Круг діляки пошкоджених секцій.

Будівельна секція.

Будівельна секція веде технічну відбудову краю, то є переводить відбудову і направи спалених і знищених будинків (статистик), робить взори нових будинків, обчислює кошти відбудови, видає гроші на будову, старається о будівельні матеріали, контрахтує підприємців до будови провізоричних будинків, кермує будівельними експозитурами (своїми повітовими філіями), видає вказівки і норми для ведення провізоричних будівель і взагалі кермує справами будови краю. На разі переводить вона дальше розпочату президією намісництва будову провізоричних будинків на поміщенні бездомних і їх худоби та збіжжя, а новісім не розпочала ще дефінітивної (сталої) відбудови краю. На провізоричну відбудову одержала вона від віденського правительства 35 мільонів корон. За час від 1. червня 1916. до 30. листопада 1916. призначила 46,883,725 К, а видала 28,445,446 К на провізоричну будову, а то:

на будову стоділ призначено	14,470,089 К
з фактично видало	10,215,760
на будову доміл і баранів призначено	21,587,940
з фактично видало	15,064,740

Субвенцій уділено:	
власителям ділянок і особам	1,462,270
за пущення в рух цегельні і тартанів	41,833
Воловог уділено:	
на костели	433,888
на версаї	23,500
на фінансові підмети і для свакування	1,002,225
для міста Львова і взагалі призначої підмети 1,700,000 К	200,000

До кінця мая 1916 р. видало намісництво на провізоричні будови 18,736,246 К.

З дотеперішньої діяльності будівельної секції виходить ясно, що вона доси не виробила сталою плану цілої відбудови краю, та що ціла її робота то латання. Правда, що сего вона може й не могла зробити, бо віденське правительство не сказало ясно, чи воно думає відбудувати край в цілості і якими фондами.

Справа фондів на відбудову дуже печука, а становище віденського правительства доси не означене що до витаня, за чи гроші має відбудувати ся знищені села, міста, промислові заведення, більшу посылість, школи, церкви, громадські і парохіяльні будинки.

Одні міністри заявили, що сільські громади має ся відбудувати беззворотними субвенціями, міста при помочи субвенцій і позичок з Воєнного Заведення кредитового, а більшу посылість позичками. Інші міністри неясно виявляють свою думку про сю справу і взагалі не займають ясности становища до сеї справи.

Становище Краєвої Централі для відбудови краю неясне; раз каже ся, що сільські громади має ся відбудувати беззворотними запомогами, раз, що субвенцією на відбудову мають дістати лише рілляники, що мають до 5 моргів ґрунту, а хто має більше ґрунту, мусить позичити гроші в Воєнній Заведенню кредитовім на відбудову, а всі інші міста і більша посылість мають відбудувати ся позичками.

На засіданні прибічної ради 5. грудня 1916 заявили представники Централі ясно, що правительство мусить дати беззворотні фонди на

відбудову всіх знищених частий Галичини, і предложили вже навіть приблизний преліминар коштів відбудови цілої Галичини на 3.010 мільонів корон.

Становище нашої суспільности, виявлене її політичною репрезентацією і господарськими корпораціями, ясне: держава має відбудувати край своїми фондами.

Так само загада: хто має відбудувати знищені будинки, не усталена будівельною секцією, ані віденським правительством.

При провізоричній відбудові латало ся: провізоричні будинки ставили самі інтересовані, а правительсто давало їм фонди або матеріали; або підприємці будували і доставляли готові будинки, або вікни будували експозитури, а де їх не було, староста.

Ся справа мусить бути засадничо усталена. Централь заявила ся за сим, що самі інтересовані мають відбудувати ся, а Централь має дати фонди, технічний нагляд і поміч в доставі матеріалів. Після нашої гадки самі пошкодовані відбудують ся найдешевшим коштом і найпрактичніше, а лише треба їм дати фонди та спосіб роздобути матеріал і фахову поміч та нагляд зі сторони експозитур. Лише в такім случаю, коли нема кому зайняти ся будовою, то експозитура повинна зайняти ся поставленем будинків.

Тим самим участь державних чинників, як технічних, так і адміністраційних повинна тяжіти на відбудові як найменше. Доси знаємо з практики, що видатки на різних урядників по жирють великі суми з фондів, призначених на відбудову, а хосен дуже малий. Будуть ся дуже дорого зри помочи чужих підприємців, непрактично, а підприємці заробляють при будовах найменше сто процент. Противно: повинно втягнути ся самих пошкодованих до роботи при відбудові, а навіть віддати велику частину нагляду Кружкам „Сільського Господаря“ по громадах, а по повітових містах філ. „Сільського Господаря“. Тим способом можна облекшити працю державним органам, а пошкодованим дати нагоєу самим пильнувати відбудову і використати всі практичні досвіди населеня при відбудові. Богато можна оминати ошибок, які вже доси зроблено.

Про організацію і участь самих пошкодованих в відбудові подаємо нижче.

Виконуючими органами краєвої Централі що до будівельних справ є будівельні експозитури. Доси утворено в середній і східній Галичині отсі експозитури:

1. Ланьцут для повітів Переворск, Ланьцут, Ражів і Нязько. Управитель ц. к. старший інженер Франц Полудневський.
2. Ярослав для повіта Ярослав. Управитель ц. к. радн. Іоахим Трачак.
3. Перемишль для повіта Перемишль. Управитель ц. к. стар. радн. буд. Евстахій Паненко.
4. Сянік для повітів Сянік, Березів і Лиско. Управитель стар. інж. Вид. красв. Володимир Дидинський.
5. Старий Самбір для повітів Старий Самбір, Добромль і Турка. Управитель інж. Богуш.
6. Мостиска для повітів Мостиська,

Самбір, Яворів. Управитель стар. інж. Вид. красв. Гембажеский Домінік.

7. Львів для повітів Львів, Городок, Ягайлонський і Рудки. Управитель радн. буд. Вид. кр. Тадей Розвадовський.

8. Любачів для повітів Чесанів і Рава Руська. Управитель ц. к. радн. буд. Володислав Скоринський.

9. Камінька Струмилова для повітів Камінька Струмилова і Радехів. Управитель радн. буд. Вид. красв. Андрей Корнелла.

10. Стрий для повітів Стрий, Смоли, Дрогобич. Управитель ц. к. стар. інж. Евара Бронарський.

11. Станиславів для повітів Станиславів, Богородчан, Калущ, Долина. Експозитура не функціонує. В повітах Калущ і Долина ведеться відбудову інж. Станко.

12. Жовква для повітів Жовква, Сокаль. Управитель експоз. архітект Людвик Валдман Рамулт.

Д-р Іван Манук.

Приказ цісаря Вільгельма до маринари.

БЕРЛІН (Ткб). „Вістник розпорядків для маринарки“ оголосив приказ цісаря Вільгельма до маринари. В сій приказі цісарь зазначає, що в рішучій боротьбі з найзавзятішим, найбільше зненавидженим неприятелем, який хоче оголодити Німеччину, найважливіша задача припадає маринарці, особливо підводним човнам. Цісар висловляє надію, що маринарка зловить неприятельську охоту до боротьби.

Домаганя властителів кораблів в Еспанії.

БЕРН (Ткб). Ліонські газети доносять, що властителі кораблів в Барцельоні й Більбао висловили охоту пустити кораблі на море, але домагають ся від правительства обезпеченя життя кожного моряка і відшкодованя. Всі еспанські кораблі мають бути ескортовані воєнними кораблями до місця, де ескорту обіймуть воєнні кораблі антанту і відставлять еспанські кораблі до пристанній призначеня.

В Злучених Державах.

На Кубі і в Мексикі.

ЛЬОНДОН (Ткб). „Times“ доносить з Вашингтону: Положене на Кубі і в Мексикі викликає велике занепокоєне в Злучених Державах. На Кубі вибухла поважна революція. Коли тамошнє правительство не зможе пригрозити порядку, Злучені Держави будуть інтервентувати.

В американських пристанях.

ЛЬОНДОН (Ткб). „Times“ доносить з Нью-Йорку: В американських пристанях і на станції наслідком того, що американські й нейтральні кораблі не хотять удавати ся в дорогу за оман, назбирали ся великі маси товарів. Обчислюють, що в Нью-Йорку лежить коло мільона тон

Кривавим шляхом

IV. курія 24. п. п.

Пам'яті погибших інтелігентів.

(Ковчець).

Микола Трусевич походив з убогої міщанської родини з Угнова. Ходив до української гімназії в Перемишлі. Батько його, що бачив удержати свою родину і сина в школі, виїхав до Америки на зарібки. Бл. п. Микола був великим добрим і ширим хлопцем, до того мав все гурор, тож не дивився, що був всюди люблений і пожаданий в товаристві. Залюбив брав участь в аматорських виставах в Угнові, якими й придбав собі немалу популярність. Працював також в чит. „Просвіти“ і в кружку „Сільського Господаря“. Як вибухла війна з Сербією, він разом з Горбоним й Романовським був уже в IV. курія в Фочі, звідки й зараз рушили всі в поле, де перебули найстрашніші початкові хвилі воєнного життя.

Про смерть Олекси Олесницького довгий час не можна було нічого певного сказати, бо тіла його на побованцях товаришів не нашлись. Одначе з уваги на се, що у війні ріжно буває, а від того часу минуло вже давно повинні два роки без якої небудь вестки про нього, мусить ся прийняти, що й він належив там разом з іншими головою. Тіло його імовірно поховали світста з якогось чужого курія. Бл. п. Олекса був сином о. декана Альоїсія з Чортків,

пов. Городенка. Ходив до української гімназії в Коломиї, опісля студіював у львівській університеті право. Був гарним народним робітником і працював не тільки в своїм селі, де викоринив був майже зосім хуліїство, але й в цілій околиці. Без нього не відбували ся в сім окрузі ні одні збори, ні одно віче, ні одна аматорська вистава, за що накладав ся на нього м. ин. кореспондент „Gazet i Narodowoi“. Тішив ся всюди великою симпатією, бо всяке окружене умів собі зднати своїми жартами й дотепами. Пишучий ці стрічки пригадає собі як ним, як він бавив і веселив нераз в полі нас всіх, своїх товаришів, тоді, коли — як то казуть — кождий з нас чув в собі з умученя найменшу кісточку...

Се були-б мабуть всі українські інтелігенти IV. курія, що поховані на сербським терені війни. Крім них агнуло там ще немало селян-патріотів, м. ин. кількох кошових „Січій“, одначе імена їх мені невідомі.

Про погибшого народного діяча, січовика сі Снятинщини, Германюка, як також про патріотів підфіцій Андрія Ковальчука і Миколу Микудяка була вже в своїм часі згадка в „Ділі“. Всі три носили військові відзначеня.

Дня 18. жовтня 1915 р. погіб на коті 368 біля Санта Люція кадет еспрант Іван Луцький, іменованний по смерті кадета. Був від-

значений великою срібною медалею хоробрости. Покійний походив зі шляхетської родини. Гімназію кінчив в Самбєрі; по матурі студіював право. Був великим спокійним, працюючим і чесним; працював над освідженєм української шляхти в Самбірщині. В полі був від лютого 1915 року.

Про погибших, кілька разів відзначених куринних офіцій: кадета Евгена Гнатюка, сього і четаря Михайла Гнатюка, що лягли головами в половині 1916 р., пришло се в „Ділі“ і в інших часописах, тому докладніше згадувати про них тут не будемо.

Останнім, що зложив свою молодену голову на склоні другого року війни, а саме в червні 1916 р., був кадет-еспрант Панталеон Діаконович. Родив ся в шляхетській сім'ї у Веречанці на Буковині 1895 р., до гімназії ходив в Чернівцях. По скінченю 6 класів заходила його війна. По зложеню доповнюющего іспиту („Ergänzungprüfung“) і скінченю офіційської школи вирушив в лютім 1916 р. в поле, де був нецільх чотири місяці. Се був молодий, білявий, вічно усміхнений хлопець, справжній дитина. Любив дуже природу і свою Буковину, для якої думав посвятити всі свої сили.

Отсих кілька дат молодим борцям про їхню пам'ять.

Іван Манук

стади. Товарів поїзди не можуть вилadowувати товарів, бо нема до розпорядимости кораблів. Вже перед тим недоставало вагонів, а тепер сей стан ще погіршив ся. В Чикаго лежать запаси збіжжя 4 рази більші, ніж звичайно. В Бостоні лежить стільки збіжжя, що вже нічого не можна довозити.

Нота Швеції й Данії.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Шведське правительство доручило австро-угорському послуви в Стокгольмі ноту з приводу заострення війни підводними човнами. По дошлім виводі нота заявляє: Шведське королівське правительство є приневолене заложити формальний протест у ц. і к. правительств проти заповіджених заряджень і поробити всякі заходи з огляду на втрати в людськім житю і в матеріалі, які можуть а сього виникнути для Швеції.

Рівновзвучну ноту одержав австро угорський посол в Копенгагві від данського правительства.

НОВИНКИ.

Львів, 15 лютого 1917.

— Коли прийде черга також и українську правопись? Кілька днів тому доносили ми про праці коло реформи правописи російської, знов же інші читасмо в краківських газетах, що вчора відбули ся в Академії Наук у Кракові наради в справі уодностайненя польської правописи для Поляків усіх „заборів“.

— Що їк боятися Польської дневники доносять про успіхи польського шкільництва на Волині, де заложено 5 класову школу в Володимирі Волинськім, 3-класову в Устидузі, 2 класову в Любодолі і більше як 15 шкіл однокласових. В сих школах береть ся від дітей єписове пересічно по 2 К. місячно. Та сих грошей на школу за маю і дневники завзивають до складок, заохочуючи до них польське громадянство ось як: „Треба числити ся з сим, що галицькі Українці з великим розмахом взяли ся до закладаня шкіл на Волині і вписового не беруть. Засобів на ведене шкіл доставляють їм складки, які численно напливають до „Діла“ та до інших українських газет і організацій. А „на kresach“ з огляду на мале національне освідомлене треба числити ся з тим, щоби через побиране за високих шкільних оплат не звертати населеня до чужих шкіл, в сій випадку українських.“

— В справі районна продажня хліба у Львові, почавши від 18. с. м., оголошено урядово: 1) Зачинаючи від дня 18. лютого 1917 р., стає продажня хліба в околі міста Львова та підміських громад з-аіонованою. З тим днем вільно купувати хліб виключно тільки у власнім районнім склепі. 2) Кождий голова родини одержить перед днем 18. лютого 1917 р. за посередництвом мужа довіря іменну легітимацию на побиране муки, в котрій назначений буде для нього районний склеп для побираня муки і хліба. 3) В першій тижни важности хлібової карти закуповувати можна хліб в районних склепах виключно на лівій відтинку карти хлібової карти, означеної числом 1, а на другій тиждень на правій відтинку, назначений числом 2. — Кождий голова родини може одначе на один день закупити лиш один бохонець хліба, коли скількість її членів не переносить 6 осіб, а найвище 2 бохонці, коли родина складається ся з більше, ніж 6 осіб. 4) При закупні хліба повинен купуючий вказати ся за кождим разом легітимацию рожевої краски в районнім склепі, а зеленої краски в склепі кон-умовім, а продаючий має обовязок справдити через відчитане скількості осіб, на яку є легітимация виставлена, кільки бохонців хліба вільно йому продати згаданий родини. Продажа і купно хліба без показаня легітимациі та стягненя відповідної скількості хлібових карт або також за ціну вишу, ніж тарифова, що тепер виносить 50 сот., буде строго каране. 5) Районові курці є обовязані зачинати продажню хліба у своїх склепах найпізніше о год. 7. рано, отже також старатись власним коштом, щоби його звезли вже перед тою годиною, щоби могли в час продажня зачинати. 6) Районовий купець не має права відмовити продажню хліба родині приділеній до його склепу як також резервувати хліб для других осіб, зглядно робити се зависимим від продажі других артикулів. Помимо з-аіонованя буде у кождій дільниці установлена певна скількість нерайонованих склепів запасних для осіб, що не одержали ще легітимациі та для переїздних осіб. Завна чуеть ся виразно, що районне продажє є обовязкове, що отже кождий має право купувати хліб виключно у приділенім собі склепі районнім так само, як і закупня муки.

— Затідане вільно ічної секції Наук. Тов-а ім. Шевченка відбуде ся в суботу, дня 17. лютого 1917 р., в салі музею товариства о год. 6. вечером. На дневнім порядку реферат д. Гнатюка і біжучі справи. — Управа секції.

— П. радн Ізидоров Гремницькому, ветерана нови нашого шкільництва, складає широкий гурт його анайомих і приятелів в українській громаді бажаня з нагоди Імнини. Некай доля дозволить йому ще довгі літа працювати на своїм стяновниці для добра рідної школи та суспільности.

— Сільська мовладж на національні ціли. Січовики в Стрільбицях зібрали на коляду 60 К. З того дано: на скарб Січових Стрільців у Відні 20 К., на інвалідів У. С. С. для тов-а Маківка в Новім Санчі 20 К. і на Волинські школи 20 К.—Молодіж парохії Лисятичі з Пятничанами і Пукенічі заколядувала 500 К. З того післано на укр. гімназію в Долині 50 К., на укр. гімн. в Яворові 50 К. для Укр. Педагогічного Тов. у Львові 50 К., для школи Грінченка у Львові 20 К., на захист Митр. Шептицького в Стрию 50 К., для Комітету Пань в Стрию, що відвідують хорих жовнів в шпиталях, 50 К. На фонд будови читальні в Лисятичах 230 К. Окрім того дівчата з Лисятич зібрали між собою і післали на Волинські школи 29 К.

— Відзначене Микола Гошко, надпоручник ц. к. 45 команди дивізії піхоти обор. красвої одержав срібну медаль заслуги на стяжці військового хреста заслуги. — Найвище похвальне признание (Signum laudis) за хоробре поведене супроти неприятеля одержав п. Олександр Довбенко, поручник 30. полку полевої тяжкої артилерії.

ІЗ ЩОДЕННИКА.

Чтене часописий.

Чи вмісте Ви взагалі читати часопись? Глуде питанє! Хто не читає часописи? Адеже навіть власти приказують її читати! Не читанє газети не знянє нікого перед правом; скорше можна дждатись прощєня їзза незнаня закона, ніж їзза незнаня одного з багатьох розпорядків, які приносить часопись. Читанє часописи тим паче не є дрібницею.

„Ми заробили 100.000 корон в однім днї.“ „Битва під... ведеть ся з неменшою завязтістю далі. Гори трупи, ріки крові.“ „Хвостик під міськими склепами“. „Зниділі лица жінок“. „Діти дичіють“.

Наче в калейдоскопі змінюють ся картини на сторінках часописи. Сумні й веселі—в суміт. А люди читають і читають. Ні журн ні глибших дршевних потрясєнь не слідно на їх обличчях. Тай думок не слідно ніяких. Не вжє взагалі можна говорити про глибоке переживанє великого часу?

Тай добрі люди кидают прочитану часопись — наче б виходили з кіна: наче щось недійсне, даєно минуле відчувають те, що надруковане. Якби хто схотів відсвітлити численні обличчя газетних читачів, то одержав би тільки збірку байдужних лиць, яких не обурює ніяка погань, не вводить в догаду ніякий масовий обман, не зворушає до глибини серцець ніяка трагедія людської долі.

Здасть ся мені, що люди не вміють читати часописи.

Не нарікаю на цензуру. Ё в світі річі гірші. Безсердечність. Страшенна затверділість супроти нужди, супроти людства.

Ант. Марек.

ОПОВІСТКИ.

На талу оджм для бідної дїтвори в Володимирі волинськім на руки комісаріату УСС. в Володимирі вол. зложили: Н. Н. в Кракова 100 К., др Михайло Терлецький 50 К., Тетяна Терлецька 10 К., Вол. Дорошенко 10 К., Вол. Темницький 10 К., Вол. Бандрівський 10 К., о. Дамян Лопатинський 10 К.

Українейкий Народний Тئاتр Т-ва „Бесіда“ у Львові. Саля Т-ва ім. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.

В неділю дня 18. лютого пополудни о год. 3. по знижених цінах „Перехитрил“ нар. опер. на 3 дїї М. Кропивницького.

В неділю дня 18. лютого вечером о 7 год. „Любов бідного Маркіза“ штука на 5 дїї б відслю О. Фіста, в перекладі Ст. Сілецького.

Білетн раніше набути можна в „Народній Торговлі“, в день представлення при касі від год. 5. п. п. Початок о год. 7. вечером. 1-2

Заповіджені на суботу дня 17. с. м. великі товариські сходини в салі тов. ім. М. Лисенка з причин від комітету независимих і трудних до поборєня переого, не відбудуть ся. Вислані уже запрошеня відлякуют ся. 2-2

Загалні зборн Товариства „Жіноча Громада“ відбудуть ся не в суботу, як було подане, а в

середу дня 21. с. м. о год. 4. по полудни в салі Тов. „Укр. Бесіда“ при вул. Костюшка. 136

Банковець, уміючий провадити діловодство і книговодствокласове, з дошюю практикою, пошукує відповідної посади в наших кредитових інституціях навіть на короткий час. Може провадити хор і організацію. Оферти приймас Ади. „Діла“ до ч. 350. 135 1-2

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Пяткова система“.

На необхідну потребу удержаня 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тим довше і важливіші для української справи, конечні як найкорші і найобильніші жертви

о. Остап Нижанковський, парох в Завадові, 15 К (Діло). — Роман Гонимович в Закопанім 5 К: Єра Гарматій у Відні, Богдана Нижанковського в Завадові, Богдана Кабаровського в Закопанім, Романа Олесницького у Львові і Богдана Копача в Бялії. — Анна Говикович 5 К: Таню Ярославич в Фрайденталі, Іринку Селезінка в Бистрії, Лялюсю Федак у Львові, Зою Гарматій у Відні і Орису Чапельську в Закопанім. — Володимир Бандрівський канд. адв. Відень 10 К (Діло): судю Язика Йосифа Гутковського, д-ра Наймана, лікаря в Дрогобичи, надпорн. Індішевського, десятника УСС, д-ра Луку Мишугу. — Громада Горуцько з коляди 40 корон. — Іван Остапюк, Етс 5 К. (Дн.) кличе асі своїх товаришів. — Василь Луківніч, Енгельсберг 10 К.; поручн. Вємка Володимира, поручн. Арсенича Петра, Шванюка Івана — асі 3 Ел. Врон Inf Rgt 24, Freudenhit, а дальше: поручн. Яковішука Онуфрія, Inf. Rgt. 24, хорунж. Павлова Остапа, I. R. 103.

— Кашашевич Осип 10 К. (Дн.). Галю Березинську в Переволочній, Івана Гамоту судю повітового, Юліяна Древницького і Михайла Павлюка судієв з Золочеві, — Нагайло Іван чет. У. С. С. 5 К. (Дн.): четарів У. С. С. Миколу Сасвича, Богдана Гарасимова, Северина Красноперу, Дмитра Катамая, Івана Цялку, — Ольга Ляшєцка Старасія 10 К. (Дн.): Тесфіла Карачевського пов. судю Старий Самбір, Осипа Нарольського дир. Добровляни, Михайла Свішкєвич ефіцїала податкового Старасія, поручника Івана Рудницького Iг. Краків, Емільяна Ляшєцкого начальника суду Старасія. — Тарас Винницький Залісці 20 К. (Дн.): о. Юрія Боднара з Монастирца, о. проф. Богдана Вахнянина в Перемишлі, п. надпоручника Волод. Гадзінського Ел. В. котр. 16 і о. Михайла Чоригу в Дідушнях малик. — Черкавський Іван Богослов Львів 3 К: Вл. добродію Івану Тисову в Хлівчанах, Вп. п. управителя школи Стефана Лушика в Хлівчанах, Нікона Сехоцького богослова у Львові, Макара Михайлова богослова в Вільсах мазовських, Юліяна Горницького богослова в Раві руській. — Антоновичи Михайло богослов Львів 4 К: Тарнавський Йосифу учительку в Черневі, Пашака Михайла прэф. гімн. в Мельбу, Васю Боднарівну учительку в Черневі ад Букачівці, Тимотея Федерича управ. школи в Черневі і Івана Рибка четара в Радвині. — Склеп читальні „Просвіта“ в Лисятичах 25 К (Дн.): Склеп апровізаційний в Завадові, Склеп апровізаційний в Фалиши, Склеп апровізаційний в Дідушнях, Склеп апровізаційний в Гринім, Склеп апровізаційний в Добровлянах. — Маруся Басаграб управ. школи в Брязі пот. Болєхів 20 К (Дн.): о. Захаряевича парох з Рахнів, Альбіна Мошбонч упр. школи в Брошневі, Маруся Вітовська упр. шк Брошневі, М. Антонович п. Долина Оболонс ч. 63. Осип Басаграб Е. F. Zugel Bahnhofkommando. — о. Іо. Волосянський парох в Сокалі 10 К (Дн.): о. Андрия Михайліха, Сурухів в містї 5 К (Дн.). — Олександр Іванчук, хорун. УСС 20 К (Дн.): Девосира Михайла, Шуровського Володимира. Слободу Таїя, Глушка Стефана, Ясєницького Евгєна хорунжих УСС. — Лев Козаневич, I. R. 77, 2 К (Дн.) не кличе нікого. — Зєнон Попєль, Львів 2 К (Дн.) не кличе нікого. — Коменданцька Олена, Волостків 5 К (Дн.): п. Маню Світликівну учительку в Дикятичах, Юльцю Корнову учительку в Милошковиці, Тосю Волошкавіну учительку в Милошковиці і п. Гавриіла Михайліянина урядника поличкх і п. Гавриіла Михайліянина урядника поличкх в Судовій Вишні. — о. В. Кутийр 5 К., за громаду Вербів 25 К. — Дєс. УСС. Ласійчук Дн. 20 К: Дм. Палїва дєс. УСВ, Яшушка Дм. УСВ, Мрочка Тд. УСВ, Граньчишина УСВ. — о. Лев Вань, Відень 5 К (Дн.): о. мітр. д-ра Жука у Відні, о. свєт. Кондрьяков в Суд. Вишні, п. Романа Любинецького опер. співача в Боррай, д-ра Радма оперового співача в Теріт Schönb, п. Богдана Карєвичча з Лежайська. — Сохєцький Нїкон, богослов у Львові 3 К: п. Стефу Петрицьку в Вербові, п. Ірку Білазичівну у Львові, п. Зою

Корчинець в Виткові, п. Ганно Мазевичану в Долній, Ів. Нагайла чегара УСС. Січовий Кіш. — Милош Юрій Левницький польский курат полевая почта 423, 10 К.; Олімню Любидьку увр. школи в Тенетисах, о. Антона Рудницького директора товариства кредитового Нар. Дім в Дрогобичі, о. Івана Кордубу катихету в Бережанах, Іларія Левицького професора гімназії у Львові, Володимира Зубрицького професора гімназії в Перемишлі. — Петро Климович в Старім Самборі 5 К (Дн); п. Стефанію Войтовичу в Грушовій, п. Івану Шингалеву в Тершіві, п. Северина Левицького п. к. судию в Ст. Самборі, о. Льва Ваня у Відні і о. Юліана Мяткого в Перемишлі. — Фейрих Еміль Бурда 2 К; шт. Довго і Надію Іванець в Губинка, п. А. Чорний в Підберезцях і п. Юліо Стефанович в Перемишлі. — Голейко Володимир Львів 3 К; Вірчака Василя, Дугка Петра у Львові. — Микола Беня Львів 4 К; Нусю Строньску Дакнів, Марійку Жданіану Кризе ад Горинець, Мих. Вахнякіану Боланювич, п. Емілью Ковальську Брусно, п. Кліментину Строньску Брусно, Селера Сапруна Львів. — о. Іван Повх учитель в Самборі, о. Чучкевича в Руського села, п. Іосифа Ярошеневича урядника Руської школи в Перемишлі, п. Кузьминського Дмитра теолога в Коровник і Ва. збір учительської школи Шашкевича в Перемишлі. — Родина Повхів в Сільці 10 К, викладають родину: Колішницьких, Засадних, Ярошів, Войтовичів, Кавенських. — Стефа Горбачевська 3 К; Гіта Ясинчука обрл.

Домагайтеся „Діла“ в усіх публичних льоналях!

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 16. лютого 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.
На північ від Дорня Ватри заірним огнем унеможливлено російський наступ.
Над Бистрицею Солотвинською відперто наскок ворожого патрулі.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.
Французський полк з артилерією наступив із Коріци на усталені на захід від сеї місцевости компанії наших граничних стрільців і альбанських відділів. Не вдаючи ся в острішшу битву, відійшли наші відділи назад на свої старовища на горах.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гевэр.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 16. лютого 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група військ баварського наслідника престолоа Рупрехта: На північ від Армантієр, на південь від каналу Ле Баєсе і в області Сомиа була аж у ніч діяльність артилерії піднесена. Нагромаджені в ровях відділи ворожого піхоти ми взяли під руйнуючий огонь і не допустили наступу розвинути ся.

Група військ німецького наступника престолоа: В Шампанії на південь від Ріпон по успішнім огневім підготованню наша піхота перевела хоробро наступ з повним успіхом. Приступом здобуто чотири ворожі лінії в ширині 2,600 м., в глибині 800 м.

Взято 21 офіцерів, 837 жовнів, 20 скорострільів і одну мінову метавку. Наші втрати незначні. Французкі втрати зросли наслідком безуспішности протинаступів. На західній березі Мозелі звідні відділи привели 44 пійманих, переважно з третої лінії французької.

У воздушній боротьбі втратили вороги 7 літаків.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт князя Леопольда баварського: Між Балтиком і Дністром серед снігових і морозів босва діяльність тільки в небагатьох місцях була значна. Над Бистрицею Солотоа, наші передні сторожі на півн. захід від Богородчан відперли російський наступ. Зрештою без зміни.

Перший ген. квартирмейстер Людвигдорф.

Оголошення.

ЗВІЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ФІЛІЇ „ПРОСВІТА“ в Долній

відбудуть ся в льоналі власній на Горішю дня 1. марта 1917 о год. 12. а поудне, а без огляду на число учасників о 1. год. по поудні в слідуючій порядку днями:
1. Звіт в діяльності уступающего Віддлу.
2. Вибір нового Віддлу.
3. Висесня і валаги.

Прось ся читальні „Просвіта“ Долнищини вислати своїх делегатів, бо осібних повідомлень про Загальні Загальні Збори Філії не висілає ся.
За Відділ: **ДОМЕТІЙ ПОПОВИЧ** голова, **ОМЕЛЯН НАВАРЕВИЧ** секретар.

Дуже важне!

Хто хоче без учителя научити ся по німецьку, який замовить собі сейчас **українсько-німецький**

САМОУЧОК

укладу **О. СОЛТИСА** (3-є виданя). Ціна 1 К. 40 сот в поточною оплатою і К. 50 сот. (10 штук 13 К. 50 сот. 25 шт. 30 К. 80 сот. вже оплачено). Висілає ся в ящикі готівку. Закозлені і гроші прошу присилати на адресу **А. ОКВИШ**, Львів, вул. Кадецька ч. 4.

Увага! Сеї Самоучки уложені після випробования вже способом науучані! Висілає і для учительів удільних початків німецької мови, як також учеників прагнотівлящих ся до вступних іспитів.

— СКЛАДАЙТЕ ГРОШІ —
— НА ФОНД НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ! —

(Адреса: J. Romanczuk, Wien, Parlament.)

Посунуно семинаристин для учениці і виділової школи, если можливо то і до шати. — Евгєнія Делюнова в Мажівцях, п. Поморань.

Сіль з Німеччини

для громад львівського повіту
спровадил

Краєвий Союз господарсько-торговельних Спілок у Львові

і продає її в своїм магазині
при вул. Зіморозича ч. 20,
VI п. 1-3

Земельний Банк Гіпотечний

Війна акційна у Львові
Підвале ч. 7.

— Конто поштової шадниці ч. 118.984. —
Жироме конто в Австро-угорськїм Банку.

Акційний капітал	К 1,300,000
Резерви Банку	К 200,000
Приймає вкладки на біжучий рахунок від К 10 — на 4 проц.	
Удїлає гіпотечні і вексельні позички.	
Виплачує купони від заставних листів.	
Вимінює по користнім курсі російські рублі і німецькі марки.	
Певність льокалі запоручують: акційний капітал Банку і резерви.	
На жадане висілає посвідка зложеня (чеки) Почтової Шадниці.	728 13

Силайте оцїрности швагалі заїей гроші на процент, шобі монда ікорна могла слугити народному господарству, та вам приносити аніси, а не поручувало ся.

Прймають ся перешлата на

„Вістник Союзу Визволення України“

Виходить що тижня в недїлю, в розмірі 16 сторів великого формату, в ілюстраціям рік виданя IV.

Річна передплата вносить 15 коп. (15 марок, 6 рублів, 3 долари), піврічна 8 коп. (8 марок, 3 рублі), чвртальна 4 коп. 50 сот. (4 мар. 50 фєн., 1 руб. 75 коп.). Ціна послїдних чисел 40 сот. (40 фєн., 15 коп.).

Вістник Союзу Визволення України в часописеобів-партиїною і стоїть на становищі самостїянцькїм, асукраїнськїм.

Крім статей на теми бїжучого політичного життя і богатой хронїкї в житї Росїї, російської України і зайнятих областей російської України, Вістник багато місця удїляє творам красеного письменства, справам Українських Сїчових Стрїльців і проч.

В Вістнику містїть ся правильно огляди голосів чужой преси та реферувать ся вичислові виданя про українську справу а також постійні огляди воєнних і політичних подїй.

Адреса редакції і адмінїстрації часописка: **Віст VIII. Josefstädterstr. 79. Tür 6.**
Конто поштової шадниці 107090.

3-4

Цїлий світ перейдеш

як умїєш по німецьку говорити.
З книжки, яку видало Товариство „Просвіта“ п. з.

Підручник до науки німецької мови

зладив **Ю. РУДИНЦЬКИЙ**,
можна легко учити ся говорити по німецьку.

Один прим. коштує 3 К. 50 сот. брош., а оправлений в полотно з витисками 6 К. 50 сот. На поштовоу пересилку треба долучити 55 сот.

Висілає тільки за готівку:
Канцелярія Товариства „Просвіта“
Львів, ринок ч. 10.

V. C. 5-7